

N:o 79.

Af herrar **C. G. Johansson** i Aflösa och **J. W. Bengtsson** i Häradsköp, *om skrifvelse till Kungl. Maj:t angående rätt för landsting att själfvalt välja ordförande.*

I kungl. förordningen om landsting § 25 är föreskrifvet, att Kungl. Maj:t för hvarje lagtima landsting bland tingets ordinarie ledamöter utser en ordförande. Ett sådant stadgande anse vi numera vara obehöfligt, enär man, enligt vårt förmenande, utan någon som helst risk kan öfverlämna åt tingets medlemmar själfva att välja sin ordförande. Vi äro nämligen fullt förvissade om, att man under dylika förhållanden skulle ägna samma omsorg åt valet af ordförande, som man hittills gjort vid valet af vice ordförande, hvilken landstingen städse haft rätt att åt sig utse.

Utan öfverdrift kan sägas, att svenska folket har mycken insikt i utöfvandet af allmänna värf. Sedan uråldriga tider har det varit ett fritt folk, som, med få undantag när, städse haft stor medbestämmanderätt vid handhafvandet af statens angelägenheter. Att detta förhållande på ett framgångsrikt sätt utöfvat inflytande på det samhälleliga uppfostringsarbetet, ligger i öppen dag.

Härförutom äger ju vårt land en folkundervisning, hvilken med sin verksamhet under generationer i så hög grad spridit upplysning och kunskap bland samhällets bredare lager, att på det området fullt kompetenta domare, vid jämförelse med andra nationer, gifva svenska folket ett mycket framstående rum. Och det torde blifva svårt att uppvisa fullt giltiga skäl för en motsatt åsikt.

Såsom en naturlig följd af detta upplysningsarbete har man i synnerhet under de senare årtiondena kunnat märka en alltjämt fortgående samhällsutveckling i demokratisk riktning. Den folkliga själfstyrelsens

princip har vunnit allt fastare mark i det allmänna medvetandet. Man vill vara sig själf nog, där det utan fara för statens väl kan ske. Och att Kungl. Maj:t skulle hafva någon verklig olägenhet af att en reform i den ofvan angifna riktningen genomfördes, tro vi lika litet skulle blifva fallet som att Kungl. Maj:t har något men af att öfverståthållaren ej längre fungerar såsom ordförande i Stockholms stadsfullmäktige eller att hushållningssällskapen få välja sina egna ordförande.

På grund af hvad vi sålunda anført, hemställes vördsamt,

att Riksdagen ville besluta i skrifvelse till Kungl. Maj:t anhålla, att Kungl. Maj:t täcktes låta utarbета och för Riksdagen framlägga förslag till sådan ändring i kungl. förordningen den 21 mars 1862 om landsting, att landstinget själfvt får välja sig ordförande.

Om remiss till lagutskottet anhålles.

Stockholm den 25 januari 1906.

Carl Johansson,
Åfösa.

W. Bengtsson,
Häradsköp.
